

Beste mensen,

Geduld is een bijzondere eigenschap. Je kunt de juiste tijd afwachten, het geschikte moment. Geduld in een snelle tijd is niet vanzelfsprekend. We hebben haast, we moeten op tijd zijn. Tijd is geld. Je kunt tijd verliezen en verloren laten gaan. Wachten op je beurt, wachten in een file, wachten op een langverwacht bericht, valt niet altijd mee. Wij leven in een tijd dat vervoer sneller gaat, maar daar worden we niet geduldiger van en we houden geen tijd over. We willen op onze wenken worden bediend. In de natuur hebben de dingen een eigen tijd, je moet wachten tot het fruit rijp is voordat je kunt oogsten. Een genezingsproces vraagt ook tijd. Wachten is soms moeilijk te verdragen. Er is een lied: Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw.... Maar dat kan niet iedereen van harte meezingen. Er kan een eind komen aan ons geduld. In oudere vertalingen wordt "geduld" met een ouderwets woord "lankmoedig" genoemd. Ik heb wel eens horen zeggen dat dit betekent: lang moedig blijven, maar hoe lang hou je de moed er in als je op iets belangrijks wacht? Hoe hou je de hoop levend en blijf je vol verwachting uitzien. Geduld lijkt iets passiefs, keurig je beurt afwachten en in de rij staan.

Geloven heeft denk ik ook iets met geduld te maken, je blijft uitkijken naar het goede van God, terwijl je het nog niet ziet of er iets van merkt. Je houdt het vol om af te wachten als je perspectief hebt, als je gelooft dat het goed komt. In Galaten 5:22, wordt geduld een vrucht van de Geest genoemd, een bijzondere gave. Er zijn situaties waarin je kunt optreden en zelf kunt handelen, maar soms heb je geen invloed op een goede afloop, dan is het moeilijk geduldig te blijven.

Sommige Psalmen eindigen met: wacht op de Heer. De laatste Bijbelverzen hebben het over de verwachting van Jezus' komst. Wachten duurt wel lang.

Misschien is de Sabbat een tijd, die je leert eens even de haast de haast te laten en wat geduld te leren.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk